

Zelene sline, angeli in rdeče

(Tanji v spomin)

Marij
Čuk

JUTRIŠNJI V temne nianse je ovito
UMOR vse to.

Sedaj te imam v rokah,
končno si moj,
in ubil te bom,
ker te moram ubiti.

Vsega je kriva zelena
glava mrliča.

In ti boš tudi zelen.
Sline bodo lile iz ust
ko bo prodiralo vate
sivo bodalo,

vroč od tvoje krvi
bom tekal po gmajni,
nag,
in pel bom o ljubezni
med narodi.

TVOJ PRIJATELJ
JE MORILEC

Zjutraj zapoje virilen petelin
in omami ljubico žogico.
Umivanje, kopanje, šminkanje,
oblačenje, slačenje, ljubljenje.
Tika taka, tika taka, tik.
V vrečah prenašamo krompir,
osli so na žalost samo osli, —
simboli človekove ignorance.
Vlak bo kmalu odpeljal.
Rdeča piščalka, svetel nakit,
vrednost dinarja pada,
bela, čisto bela zavesa
nad oknom.
Madež krvi.
Senca na temnem obrazu.
Padec v rumeno ekstazo.

NEDELJA
NA KONJU

Senca leži na meglenem sodu,
les diši po kruhu in smoli,
dolge stopnice prežijo v dan.
Bleda zavesa nad rosno glavo,
šop belih prsi na mizi,
mleko se peni v objem mestnih dam.
Morje je globoko in zeleno,
star buzerant ošiljeno gleda
v brhke mladeniče in strast
mu razjeda srce in telo.
Vse naokrog šumenje o vinu,
kmet onanira ob izgubljenem sinu,
težave ima Jakob, sivi grobar.
Kamenje umira, devištvo propada.

Vendar, kdor gre na Števerjan,
ta ni nikdar več bolan.

ZAMENJAVA

V zraku duh po ženskih spolovilih,
v peklu pečejo boga na ražnju,
Satan je prevzel tisočletno oblast.
In mi se klanjamo rogonoscu
črnega obraza,
nosimo mu fige, grozdje, slive,
darujemo mu krompir,
ženske ga objemajo s šestkilkimi prsmi,

moški ga obkrožajo z dolgimi
tigrastimi cevmi.
Tako vroče je tu spodaj.
Vsi smo rdeči, s črnimi očmi.
Vsi plešemo cigansko kolo
in pijemo kri z vampirjevo slastjo.
Danes častimo tega,
jutri onega
in tako naprej in tako naprej.

NA KONCU
HODNIKA

Oči zevajo v strašno praznino,
v prsih divja kot v viharju,
groza na obrazu je bela.
Zelene figure divjajo v temi,
trop plavih ognjev šviga po glavi,
rumeni urin se pollašča vseh čutov.
Na koncu hodnika sveža lobanja,
gola, črna, huda in strastna
bliža se, bliža moji roki,
kot strupena kislina razjeda zobovje —
zemlja mi sili v usta,
kako suha je zemlja in grozna.
Dih je ponehal v meni,
brezčuten sem, gnil, z glistami
in molji v očeh,
iz ust teče reka smrdeče
zelene sline,
pijte, otroci, pijte, živali,
pasje duše, napijte se sočnega
žolča, sicer vam razbijem obraz.

KO JAHAM PRAŠIČA

Zastrupljen od samega plina
sedim s harmoniko v roki na divjem
prašiču in se kopljem v svinjaku.
Črni, divji, blede, suhi robovi
vstajajo iz noči in lovijo
samotne popotnike.
Zaklenil bom svoje srce
v mrzel hladilnik in ne
bom videl ne plinov
ne robov,
temen in prazen bom hodil
kot senca po vasi,
konec bo stokalo,

luči bodo umirale,
gozd se bo skrtil v svojo samoto.
O, da bi le prišel —
saj mora, mora priti dan
maščevanja.

MOJ ANGEL   Moj angel se oblači v rdeče
in z rdečimi očmi mežika.
Moj angel je rumeno bitje,
ki opazuje, kako tisoči plavih
hudičev plešejo diabolične plese
na skali.
Moj angel je bela praznina
in češnja poleti
in blede nebo.
Z mečem v roki preganja
meni škodljive duhove,
ne vem mu imena,
lase ima dolge in zelene,
prsi ima sočne in bujne
(vsi angeli so ženskega spola).

Moj angel je moj zaklad.

ČRNA ŽENA   Zaradi ene črne žene
ne bom hodil z rdečimi očmi
po cesti.
Nič se ne bo spremenilo na
tem svetu, draga črna žena.
Oblaki bodo vedno beli ali sivi,
volkovi silni in veliki,
ljudje bolni in vijugasti,
češnje sočne in zapeljive.
Velika črna žena.
Nič se ne more spremeniti,
ne morje, ne zemlja,
ne dolgi jeziki, ne blede noči,
niti srce.
Silna črna žena.
Zaman je loviti čisti zrak,
ko so pljuča že krhka in temna.
Zaman je vpiti čez gore
in grmovja rdečih rož,
ko je grlo že gnilo in prazno.
Usodna črna črna žena.

ČAJ V SOBOTO
POPOLDAN

Ko te bom vabil na čaj
ne ustraši se divjih trav
in tigrov in hijen in kač
v mojem vrtu, prijatelj,
Vstopi mirno in potih,
narahlo potrka,
kosmati služabnik ti odpre.
Ko vstopiš, ne boj se teme
in grozljivih krikov
in slinastih jezikov, prijatelj.
Moja hiša je blaga in čista,
je slonova kost v soncu,
kljubuje dežju in snegu,
viharju in burji.
Moja hiša je varna streha.
Ne ustraši se divjega psa
ob mojih nogah —
samo ob nedeljah trga ljudi.

Popij skodelico čaja
in odleglo ti bo.

Jurij **Oklonij**
Detela **in pesmi o Samuelu**

OKLONIJ I. Kri

Mrtev na smrt, živ kot sen
si srečen žilo odpira,
z razpolovljeno glavo, pred ogledalom odlomljeno
v luči, le v luči

Če je takšen, zakaj prihaja?
Jaz mislim vedno v dvoje;
oko kot madež v motnem steklu,
ličnica kot nitka v žarnici

Sam kot žalost, sam kot noč,
zvezda — bakla brez ognja,
okno brez zraka, sol brez obraza,
prt čez mrtvaško morje